

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adódnak. Bőrmintetlen levelek csak ímért kezeltől fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 lrt. — Félévre 5 lrt. — Negyedévre 2 lrt 50 kr. — Egy héra 1 lrt.

HIRDETÉSI DÍJ:

01-hasább postai egyeztetéssel 5 kr. — Bélyegző minden hirdetésért külön 50 kr. — Nyitási 4 hasább postai 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Rózsater, Kardos-ház, 16. szám.

Ide küldendő az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések felvételének helyben Zicheimann H. közvetítői irodájában is.

Vasuti balesetek.

Egy idő óta egymást követik a nagy vasuti szerencsétlenségek Európában; száz meg száz utas, kiknek legnagyobb része élvezetet s gyönyört vél találni az utazásban, gyászos halállal mul ki és összezu-zott tagjai tesznek tanúságot a vasuti intézmények hiányosságáról.

A közönség pedig megfoghatatlan könnyelműséggel tultesi magát a borzadályokon s néhány napi beszélgetés után feleli azokat, mintha egészen a maga rendjén lenne, hogy az utazó, ki drága pénzen szerzi meg azon jogot, hogy rendeltetésének helyére vitessék, a szállító intézmények hiányosságának áldozatává váljék.

Büszkösséggel mondhatjuk, hogy magyar állami vasutaink azok, melyeken, dacára a sok helyi agályos törvényszavaknak, az összes nagy világon levő vasutakkal egybeazonosítva, a legesélyesebb számú baleset történt, s elmondhatjuk azt is, hogy Európában nincs vasut, melyen az utazó hasonló kényelmet és bánásmódot talál.

A tapasztalt utazó, ki észlelte azon embertelen összezsúfolást, melylyel Németországban, Olasz- és Franciaországban s különösen Svájcban a közönség gyötörtetik s a ki meggyőződést szerzett magának a bajor és porosz vonatkiszérő személyzet durvaságáról, az teljes igazságot fog szolgáltatni állításomnak s annál kevésbé fogja a nevezett lap díjal magasztalt németországi rendszert mint a gyanánt emlegetni, mennyivel inkább kitűnik, hogy ama bakaplári rendszer mellett a közönség érdekei sem a kényelem, sem a biztonság tekintetében nem tartanak szem előtt.

Az a német állomásfőnök, az a verestáskás vonatvezető, kik nagyobb részben kiszolgált altisztekből kerülnek ki, az utazót ujonc katonájának nézi és szerint bántik vele, a közönség kényelme pedig akár a kimért helyet, akár pedig az utazó iránt kötelei figyelmet illetőleg, az utolsó dolog, mire Európában: Angol- és Oroszországot s mint már mondtam a magyar állami vasutakat kivéve, az igazgatóságok kellő tekintettel vannak.

Ennyi szivszakgató szerencsétlenség után ideje, hogy kormány és közönség egy

saját, mint a nemzetgazdaság jól felfogott érdekében erőlyesen hozzá lásson e türeltlen állapotok megváltoztatásához.

Hogy ez megtörténhessék, ismerni kell a viszonyokat és okokat, melyek főszerepet játszanak a szomorú balesetek előidézésében.

Első és legfőbb helyen áll ezek között a társulati vasutaknál a nyereségváadászat, az állami vasutaknál pedig ez élet gyakorlatát nélkülöz bürocratismus ok-talan fukarsága, mely még az emberi élet biztonságának rovására is megtakarítást akar eszközölni.

E nyereségváadászatnak, illetőleg rossz-szul alkalmazott fukarságnak következményei:

1. Veszélyes megtakarítások a vasuti építészeti tárgyak körül. — Meghagyják a fahidakat, a helyett, hogy vaszerkezetet alkalmaznának; tatarozzák nagy költséggel addig — míg az utasok a vízbe nem szakadnak.

2. Veszélyes megtakarítások a vasuti személyzet létszáma körül. — Oly csekély számú hivatalnok alkalmazása, hogy minden egyes tól rabszolgá módra még az éjjeli nyugalom is sok időre elvonatik, mi által physikailag lehetetlen az utazókra nézve fontos szolgálatot teljesíteni.

3. Az alsóbb rendű hivatalnokoknak rossz és elégtelen fizetése, melylyel családokkal együtt többnyire nyomorban tengődnek, s elkésereődve, szolgálati teendőikre nézve is közönyösöské válnak.

4. A mondottak folytán az egyének ugynevezett »kihassználása« oly módon, mint a hogy azt a béres a jármos ökörrrel teszi. Másik oka a gyakori baleseteknek nehézség bürocraticus szervezet az állami vasutaknál. Ez hozta magával, hogy technikai képzettség nélküli emberek oly dolgokba avatkoznak, melyekhez nem értenek.

Nagy befolyással van továbbá a balesetek előidézésére a némely országokban rendszeresen üzött nepotismus, mi azt okozza, hogy képtelen emberek alkalmaztatnak oly állásokban, melyek szakértői és gyakorlati ismereteket feltételeznek, s melyekben embertársaiknak azután legnagyobb kárunkra válnak.

Felemlitem végül, hogy az orvosi segélyről a külföldön egyáltalában nincs gon-

doskodva; nálunk pedig az e részbeni intézkedés úgy az orvosok számát, mint fizetését illetőleg, meglehetősen hiányos.

Ezek azok, miket vázlatosan előadni czélszerűnek véltem; a szakértők dolga mindezekről bővebben gondolkodni.

Jól tudom, hogy nincs oly szervezés, mely a veszélyeket minden esetben elháríthatná, de jól tudom azt is, hogy a társadalom jogosan megkívánhatja, hogy egyéneinekélete semmiféle megtakarítások és rossz intézmények által ne veszélyeztessék.

X. Y.

— A delegatíók — a mint a „Nemzet értesül — összeültek napján, október 25-én, délen a budai királyi várakban 6 fősége által fogadtatni fognak. A magyar országgyűlés mindkét háza a magyar delegatio tagjait az országgyűlési ülésnek megalakulása után — a mi valószínűleg 10—12 napot fog igénybe venni — azonnal megválasztja.

— A képviselőház első ülését — a mint a „Bud. Corr.“ értesül — a szokásos három előkészítő nap tekintetbe vételével szombaton, október 7-én délelőtt 11 órakor tartja. Ugyanaz nap tartja a főrendiház is első ülését.

— A hadsereg és honvédség löszükségleteinek mozgósítása esetében való fedezéséről szóló 1873. XX. t. cz. és az ennek megfelelő osztrák törvény módosítása iránt a közös hadügyminiszter által év június havában a monarchia mindkét államának kormányával megindított tárgyalások, mint Belsőbb értesülünk, mindez ideig még nem vezettek eredményre, és pedig a miatt, mert a magyar kormány nem érezte magát azon helyzetben, hogy a hadügyminiszter által bemutatott törvényjavaslatot a tárgyalás alapjául elfogadhassa. Kijelentette azonban a magyar kormány, hogy a most érvényben levő lókiállítási törvény egyes határozmányainak módosítása, a mennyiben azt a hadsereg reformja s a haderő mozgósítási képessége követelni fogják, hajlandó lesz bele-nyugodni. Most s hadügyminiszter, a magyar és osztrák honvéd miniszterekkel, az iránt folytat tárgyalásokat, hogy mely s ain lesz a lókiállítási törvénynek mulhatlanul módosítás eszközözendő.

A debreczeni ügyvéd jelöltek és joggyakornokok figyelmébe.

A debreczeni ügyvédi kamaránál az ügyvéd jelöltekről vezetett lajstrom hiteles adatai

beri kiáltás hallatszott. A jelenvoltak rémülnézték össze. Abdon kirohant az ajtón és vizsgálni kezdte az elejtett vadat.

— Az isten szerelméért, — kiáltá csakhamar, — segítetek, ember ez itt.

Most aztán kirohantak mindnyájan. A medvebört pár pillanat múlva fölmetsztek és Vysoki Lázár feküdt előttük, mint vérző holttest. A parasztek levették kalapjukat, letérdeltek és imádkoztak, Marfa pedig hangos sírányok között vetette magát a holttestre és tombolt, mint egy örül.

Abdon a falhoz támaszkodott és borzadályal tekintett arra az asszonyra, ki oly gyorsan szolgáltatva kezéhez a karabélyt. Azután elment az istállóba, elővezette lovát és kilovagolt az udvarból. Marfa nagy fájdalom dacára is hallotta lova patkójának dobbanását, fölugrott és utána kiáltott, Abdon azonban vissza sem tekintett.

Két nap múlva Vysoki Lázár el volt temetve. A sírnál az özvegy mindent elkövetett, hogy könyeket hullasson, de ez most az egyszerű nem sikerült neki. A gyszoló közönséget hiába szemeltte végig, Abdon nem volt köztük.

Hetek multak, Abdon nem mutatta többé magát Vranovban.

Marfa postakát küldözgetett utána, de ő visszaizente, hogy főlebbvalóitól nem kap távozási engedélyt. Erre aztán az özvegy egy napon maga tilt lóra és Duklára ment.

Egy kis fogadóban, hol azelőtt az őrmesterral gyakran összejött, vett szállást és Abdont hivatta. Már ez ellen nem tehetett kifogást s néhány óra múlva csakugyan el is jött.

Abdon bizonyos nemével a borzadálynak, foglalt helyet az özvegy mellett.

— Mondd csak kedvesem, miért nem jössz Vranovba?

szerint a helybeli ügyvédi irodákban és bíróságnál működő bejegyzett joggyakornokok száma 31-re megy.

Megmondolva azt, hogy e szám, melynek inkább emelkedése mint apadása remélhető, elég tekintélyes arra, hogy egy az ügyvéd jelöltek és joggyakornokok közt létesítendő egy-letnek alapul szolgáljon; megmondolva továbbá azt, sőt teljesen meggyőződve arról, hogy ilyen egyesületre, melynek czélja egyelőre a collegialitás szilárdítására és az önképzésre, de később, ha a szükséges feltételek meg lesznek az önszervezésre is kiterjedne. — mindenesetre szükség van: több ügyvéd jelölt előleges megbeszélés után elhatározta, hogy hirlapi uton is felhívja pályatársai figyelmét azon mindenesetre komoly megfontolást igénylő kérdésre, hogy egy a jelzett irányban működő egyesület megalakítása mennyiben volna kivihető?

Eznttal más czélunk nem volt, minthogy pályá társaink között e tárgyban az eszme cserét felidézünk s így szándékosan mellőzzük, azt, hogy a kérdést boncolgassák, annyival inkább, hogy pozitív javaslattal álljunk elő, annyit azonban ismételtlen hangsúlyozunk, hogy az ügyvéd jelöltek és joggyakornokok között egy egyesület alakítására nagyon is érezhető szükség van, mely szükség pótlására inkább akarát, mint áldozat kell.

Teljes hittel bizva pályatársaink jó akaratú pártfogásában azon reménnyel járjuk be e sorokat, hogy szavaink nem hangzik el a pusztában s a szönyegen forgó tárgy iránt az érdekltség nem fog hiányozni s e már oly sok vajudáson keresztül ment s a közelmúltban itt városunkban is hangoztatott, de kellő pártolás hiánya miatt keresztül nem vitt eszme teljesedésbe megy.

Vessük le a közönyösöset a közérdektől dolgok iránt, menjünk jó példával előre mi debreczeniek. Mutassuk meg a fővárosnak, hol ez egyesület létesítése már többször eredménytelenül kísértetett meg, hogy az eszme itt városunkban termékeny talajra talált!

Több ügyvéd jelölt.

Katonai szemle Debreczenben.

A cs. és kir. 39. gyalog serezed hadki-egészítő parancsnoksággal egyetértőleg meg-állapított terv szerint az ellenőrzési szemle városunkban a cs. és kir. 39-ik gyalog ezredbeli katonákat illetőleg 1882 évi október hó 17—18 az idegen ezredbeli katonákra október hó 19 és az idegen származású de városunkban tartózkodó bármely fegyvernemhez tartozó katonákra nézve okt. 20 a pótszemle végre, 1882. évi november hó 8-án reggel 8 órakor a Csapóutcza „Kovács“ laktanyában fog megtartatni.

— Szerencsétlenséget hozok a fejre, — szolt Abdon kitérőleg.

— Inkább szerencsét hoztal, — szolt az asszony, áthatóan függesztve reá szürke szemét, — most összeházasodhatunk.

Abdon lesütötte szemét s mig az özvegyasszony felsorolta neki telkei, lovai, tehenei és birkái számát, csöndesen hallgatott s még csak föl sem emelte a tekintetét.

— Lépj ki a szolgálatból, jöjj Vranovba s keljünk egybe, — biztata az asszony.

Abdon sohajtott s megigerte, hogy elmegy.

Marfa nem volt ugyan Abdon magaviseletével megegedve, azonban mai nap mégis vigabban tért a faluba vissza.

Megint néhány hét telt el s noha Abdon még mindig nem mutatkozott — azt írta, hogy el van foglalva az egybekelésüktől illető intézkedésekkel — készülődni kezdett a lakodalomra. A meghatározott nap is elérkezett. A menyasszony gazdagon, díszesen felöltözve ült vendégei között és várta vőlegényét. Óra óra után mult, de Abdon nem jött. — Marfa mindjokban halványabb, halványabb lett, a vendégek kezdtek nyugtalankodni; többen el is távoztak.

Mikor alkonyodni kezdett, az özvegy észrevétlenül kiment az istállóba, lóra ült és Duklára vágatott. Maga akarta elhozni Abdon elve vagy halva.

De Abdon nem volt Duklában; pár nap előtt utazott onnan haza, mindjárt, hogy a szolgálatból elbocsátották. Hajnalszürkületkor Marfa ismét hazatért.

Hogy a világnak megmutassa, mily kevésbe veszi az egész dolgot, a fal felút meg-hívta másnap magához, zenészeket fogadott és nagy vendégséget csapott. Legszebb ruháját

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A vranovi kísértet.

— Rajz a galicziái életből. —

Írta: Wanda Dunajev.

Vysoki Lázár a leggazdagabb paraszt volt Vranovban, s még sokkal gazdagabb lett volna ha felesége nem szereti annyira a fényűzést s nem irtózik a dologtól. Majdnem minden hónapban kétszer is bement a közeli Dukla városba, honnan mindig szalagokkal, csipkéekkel és tarka selyem kendőkkel gazdagon megrakva tért haza. Lázár nagyon szerette, és öröme telt benne, ha felesége irigységet kellett szomszédainál; aztán még gyermekeik sem voltak, hát minek takarékoskodtak volna?

Marfa nem volt ugyan valami szépség, de jó természetű birt s amellyel olyan könnyedén és kecsesen lépdelt akár egy macska.

Néhány évvel azután, hogy Vysoki Lázár nőt vett Marfát, az a szerencsétlenség érte, hogy leesett egy fáról, melyről épen cseresnyét akart szedni fiatal felesége számára. Neje ezután még gyakrabban járt Duklába s néha napokig is oda maradt. Gonosz nyelvű emberek azt állíták, hogy Marfát gyakran látták a Vranos és Dukla közötti uton egy huszárőrmester karján sétálni. Ez a hír Lázár fülebe is eljutott, aki aztán szemrehányásokat is tett nejeének; Marfa azonban kinevette és tövérel hegyire bebizonyította, hogy Abdon őrmester rokona neki s csak véletlenül találkozott vele Duklában. Meg is ígerte, hogy mint rokonhoz illik — eljön majd hozzájuk látogatába.

Abdon ezentul minden héten eljött Vra-

novba látogatába és Marfa nem tartotta többé annyira szükségesnek olyan gyakran a városba menni.

Elérkezett a tél és vele a karácson. Az uton és mezőkön magas hó volt. Marfa nagyon aggodott és megkérde Abdon, ne járjon karabélyá nélkül, mert e nagy hidegben farkasok sőt medvék is mutatkoztak. Abdon szót is fogadott.

Karácson idején a galicziái falusi fiéczkék és leányok mindenféle trefát szoktak tenni. Mint a zsidók Purimkor, ők is maskarát öltenek s bejárvák az egyes házakat, hol gyakran nagyon durva trefát is követnek el.

Marfa rábeszélte férjét, hogy bujjék ő is maskarába, még pedig medvebörbe varassa magát, hogy ráijesszen vendégeire. Lázárnak nem igen volt ugyan inyére a dolog, hanem hát az asszony addig bizelgett neki, mig a gyöngye szerelmes férfi hajlott szavára és elvállalta a medve szerepét.

Marfa feltűnően hamar kerített egy medvebört, ugyesen eltávolította a háztól a cselédeket s zárt ajtókat mellett óvatosan varrta bele a szegény férfit a medvebörbe és aztán egy kis kamrába fuszkolta, melynek az utcára volt kijárata és itt kellett az estét bevárnia.

Vysoki házában még soha ilyen vig dáródó nem volt, mint ez alkalommal.

Mikor a zaj és nevetés tetőpontját érte el, Marfa pillanatra eltűnt a szobából. Senki sem vette észre és ép oly észrevétlenül tért vissza. Pár pillanat múlva erősen dörömbölnék az ablakon.

Marfa oda ugrott és főnyitotta, de ekkor hirtelen elsikoltotta magát:

— Egy medve, egy medve!

Abdon le akarta kapni a falról karabélyát, de Marfa már ott állott mellette és kezébe nyomta a fegyvert. Egy lövés s egy csá-

Miután az ellenőrzési szemlére megjelenni kötelezett katonák behívása az eddigi szokott módtól eltérőleg a felsőbb rendeletek és a nyilvántartási utasítás 32-ik szakaszának 9-ik pontja értelmében nem behívó-jegyek, hanem az általános és nyilvános hirdetmények kifüggesztése és kihirdetése által eszközöltetik, az ellenőrzési szemlére minden, bármely fegyvernemhez tartozó hadseregbeli s tengerészeti tartósan szabadságot s tartalékos katonára, különbség nélkül arra, ha valjon az Debreczenben illetékes, vagy pedig városunkban csak ideiglenesen tartózkodik, — katonai igazolványi könyvecskéje elhozatala mellett, a fentemlített helyen és időben, minden további idézés vagy felhívás bevétele nélkül, az ellenőrzési szemlére megjelenni tartozik.

Hogy pedig az ellenőrzési szemlé által mindenki foglalatosságában a legrovidebb időig gátoltassék, a megjelenésre következő sorrend állapítottatik meg úgyint:

Az 1882 évi Október hó 17-ik napján az 1872. 1874 és 1876.

Az 1882. évi október 28-ik napján az 1878. 1873. 1875. 1877. 1879. 1880 és 1881-ik évbeli azon egyén, a ki az 1882. évben tényleges szolgálatban nem állott, vagy fegyvergyakorlaton részt nem vett; a cs. és kir. 39-ik gyalog sor ezredhez sorozott debreczeni illetőségű.

Az 1882. évi október hó 19-ik napján az 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879 1880 és 1881-ik évben besorozott debreczeni illetőségű más fegyvernemhez tartozó, huszár, tüzér, tengerész, szekerész stb. és

Az 1882. évi október hó 20-ik Debreczenben tartózkodó idegen származású bármely fegyvernemhez tartozó, cs. és kir. szabadságos és tartalékos katonák.

Végre az 1882. évi november hó 8-án tartandó pótsemlére, minden a fősemlén elmaradtak tartozóinak a fentebb kitűzött helyen és órában ideje korán és pontosan megjelenni.

Az ellenőrzési szemlére megjelenni nem kötelezettek azok, kik az 1882. évben tényleges szolgálatban állottak; — továbbá katonai kiképzetésben vagy fegyvergyakorlatban részt vettek.

Ha valaki a megjelenési kötelezettel közlő a pótsemlétől is elegendő ok nélkül elmaradna, az katonai fegyelmi büntetés alá fog vonatni.

Azeszéki nagy vasuti szerencsétlenség.

Rippa kapitány hadbíró tegnap hallgatta ki a helyorségi kórházban még bentlévő husárokat. Őnek kivételével, a kiknek valószínűleg még heteken át kell felgyógyulásukra várniok, a többiek holnap már eltávoznak Eszékről, mely a nehéz megpróbáltatásnak kitett emberek előtt bizonyára egész életükön át a legszomorubb emlékekben fog maradni. A vízbe fulladt katonák mind nőtelenek voltak; többen közülök azonban agg szüleinek egyetlen támasza voltak. Különösen négy halt meg olyan, a kik a legszigorubb viszonyokban élő özvegyek gyermekei voltak. A megmenekültek közül majd miudegyik panaszokká, hogy pénz, vagy pénztáruk holmit vesztett el a katastrofában.

A catastrophá alkalmával elveszett huszárak névsora az „Egyetértés” közlése szerint következő: Balog Péter káplár szathmármegyei komorói, Belezik János közhuszár zempléni, Borke Károly közh. beregszászi, Balog Károly közh. ungmegyei salomonközi, Jakab Károly szathmármegyei csekeközi, Jobák munkácsi, Kneez munkácsi, Kovács János szabolicsmegyei, Kovács Mihály ugocsaamegyei keresz-turi, Kupor Mihály ugyanottani, Varga Mihály ugyanottani, Molnár József beregszászi, Orbán József beregszászi borsovai, Onofri szabolics-

ölté magára és mindenkinél tüzesebben járta a táncot.

Marfa ezután csak az élvezeteknek élt. Birtokát bérbe adta, úgy sem volt sohasem kedve dolgozni, most pedig még kevésbé.

Sokan kérték meg kezét, ő azonban nem akarta magát többé lekötöni; ez a féktelen élet nagyon tetszett neki.

Aratás idején a templom szolga azt beszélte, hogy mikor késő éjjel a korcsmából hazatért, Vysoki Lázár szellemét látta az özvegy háza körül álakodni. Ez a hír hamar elterjedt a faluba, Vysoki furca kimúlása ismét szóba került s egyes csipős megjegyzések sem maradtak el Marfát és az eltűnt őrmestert illetőleg. Az emberek beszéde nem kevésbé serte Marfát. Elhatározta, hogy boszut áll s maga részéről szintén költött egy mesét, hogy ezt vagy amazt, aki már régen meghalt, szintén látta. Ezek a hírek aztán egész lázongásba hozták a falut.

Hogy szavai igazságáról ama emberek meggyőzzék, elhatározta, hogy kísértetnek öltözik s ily módon reájok ijésszond. Két kénylen más falbat készített, hogy magasnak és soványnak lássék, öszevarrt két lepedőt és fejére kapta. Így járta be éjfélok a falut, majdnem minden ablakon befogott és mikor az emberek rémulve futottak elő, kedélyesen a markába nevetett.

A falu végén a csász jött vele szembe. A bator ember rákiáltott s mikor nem kapott töle feleletet, ráfogta a puskáját és lött.

Marfa egy hang nélkül rogyott össze. A golyó a szíve közepébe hatolt.

Senki sem sajnálta; akik legjobb akarói voltak is, csak annyit mondtak: „Megbűnhődött vétkeért, talán megbocsát neki az isten. Amen.”

megyei gyulahazi, Szarka János szathmármegyei komorói, Skiba János ugyanottani, Balla Antal zempléni, Gati András beregszászi, Tóth András ugyanottani, Veres János szabolicsmegyei romcsaházi, Nagy János fehérgyarmati, Szabó Antal szathmármegyei, Borbély Antal ugyanottani. Takács János ugyanottani, valamennyen közhuszárak és Szalay István zemplémmegyei ezredbeli kovácskáplár. A sebesült névsora következő: Perjas József zemplémmegyei cigándi, Koldus Ferenc beregszászi, Kerekes György zemplémmegyei szerdahelyi, Ecker Hermann kiskolci, Kisari Antal sárosmegyei, Thot István beregszászi, Sztályi Sándor ugyanottani, Miláth András szathmármegyei, Szalornik Gyula ungmegyei, Barjek Mihály ungmegyei, Göczy János beregszászi, Sejka Sándor beregszászi, Daku Gergely szabolicsmegyei, Obsitos János máramarosmegyei és Makai József szintén máramarosmegyei. Ezek valamennyien kisebb-nagyobb sérülést szenvedtek; legveszélyesebb sérülést szenvedett Gyulácska János beregszászi sulyi illetőségű közhuszár. Ez midőn a kocsiból kigugrott, a víz egy órvény alá sodorta, s midőn újra felszínre került, egy nagy gerenda esett a mellére s a teher újra alámerítette, de aztán mégis kifogtak.

Most már constatálnak tekintheti, hogy a tetemnek, melyeknek eredetleg egy vaggonban együtt kellett lenniök, időközben abból eltűntek.

A vagon, melynek ajtai a leesés alatt becsukódtak, mint már említettük, mindjárt a catastropha után egy darabot leuszt a folyamra, nehányszor meg-megfordult, miatt az ajtók részben kinyitáltak. A 854. sz. teherhajó kormányosa, Gasparovits, a vagonot mintegy 300 méternyire elérte; Gasparovits, ki hiteles tanuk vallomása szerint akkor már 3 embert mentett meg saját élete veszélyeztetésével, azaz a szándékkal ugrott az uszó vagonra, hogy a tetéjét bezuza, de a kocsi fölfordult, alig, hogy a bator hajós rálépett s ő maga is csak nagy erőfeszítéssel menekülhetett meg. Gasparovits, bár igen jó uszó, a fölfordult vagon által három percig tartatott a vízbe lenyomva s teljesen kimerülve szabadult ki onnan.

A következő nap Gasparovics Purka huszárhadnagygal ismét megkísértette a kutatást s akkor constatálta, hogy a vagon ajtója nyitva volt s a katonák eltűntek.

A politikai hatóság rögtön táviratozott a drávai és dunai községekbe, hogy örök által vigyáztassanak a netán leuszó holttestekre, de eddig holtestek kifogásáról hír nem érkezett. Norris ur vezetése alatt a Dunagőzhajózási társaság részéről két uszályhajó szereltetett fel, s a hidnak a folyamba szakadt részei, valamint az elmerült négy vagon kivonattása megfelelő eszközökkel fog megkezdetni.

Külföld.

— Az egyiptomi háború vége. Mint a „Times”-nak Konstantinápolyból távirják, a porta Dufferin nagykövethöz jegyzéket intézett, melyben kérdi, minő intézkedések tétettek az angol csapatoknak Egyiptomból való visszahívása iránt, miután azoknak ottani tartózkodása most már fölöslegessé vált.

— A muszka sajtószabályzat. A csász által szentesített ideiglenes sajtószabályzat közzétételét. E szerint legalább egyszer hetenként megjelenő lapok szerkesztősegei a harmadszori intézés és a felfüggesztés határidejének lefolyta után kötelesek minden egyes számot a megjelenés napja előtt este a cenzurának bemutatni. A cenzurának szabadságában áll a szerkesztők perbefogattása nélkül is a kifogásolt példányok elnyomatását elrendelni. Azon szerkesztők, kiknek tagjai előzetes cenzurának alávetve nincsenek, a belügyminiszterium kívánataira kötelesek a kifogásolt cikkek szerzőjének nevét és állását közölni. Valamely hírlap végleges vagy ideiglenes elnyomatása felett bizottság fog dönteni, melynek tagjai: a belügyminiszter, a közoktatási miniszter, az igazságügyminiszter és a szent zsinat főügyésze.

Milyen időt várhatunk a jövő évre?

A jövő 1883-ik évben a régi csillagjósok szerint Mars lesz az uralkodó planéta.

Mars hajdan a régi Rómaiaknál, Görögöknel, Scytháknál, s más nemzeteknél, mint a hadakozásnak istene, nagy tiszteletben tartott. Jupiternek s Junónak a fia volt. — Mártius hónap ő róla nevezetik el.

Mai időben egy igen tüzesen s veressé színnel fénylő csillagot neveznek a csillagászok Marsnak,

Esztendeje a régiök hiedelme szerint inkább száraz, tavaszi hűség s gyári forró napokkal, jégeső viharral és terméketlenséggel.

Összehasonlítva az 1848, 1855, 1862, 1869, és 1876-ik éveket — mely években szinte Mars volt az uralkodó planéta, s feltéve hogy ha netalán a régiök hite szerint van a planétának valami befolyása a mi földünkre — Január havában hideg napokat várhatunk néha havas esővel. — Mártiusban csak esős nyers hideg időt, néha hóval vegyest várhatunk, mely miatt a tavaszi szántás-vetés nagyban akadályozva lesz. Azért igen jóltszi a ki most őszszel minél több őszi magot vet. — Aprilisban inkább száraz szeles mint esős időt várhatunk, mely miatt a levegő meghidegülvén, nagyon kétséges, hogy nem fogy-e el a gyümölcs és szőlő, mint 1869 april 30-án és 1876 május 20-án, a mikor nem csak a gyümölcs, szőlő, és tengeri elfogyott hanem a rozs is tetemesen megromlott. — Juniusban a változatos időt várhatunk, lesznek nagy melegek gyakori borongós idővel, néha villámos esővel.

— **Juliusban** forrnapokat, de időnként villámos nagy esőket is várhatunk, és ezen hónapban, legjobban feltehetünk a jégviharoktól. 1869 jul. 11-én délután az igen nagy szélvész s porral északnyugat felől jött jégvihar a debreczeni határban lévő veteményeket igen sok helyen megsemmisítette.

Bor — ha a szőlő el nem fagy — jól fog teremni.

Na de mindezek csak gyarló emberi sejtelmek s okoskodások. bizzunk az Istenben. s nem hagy el.

K. L.

Napi hírek.

— A t. közönséghez. Nehány nap mulva ez év utolsó énegyede következik. Ugy a debreczeni mint a vidéki közönséget felhívjuk, hogy lapunkra, mely kilencz éves fennállása alatt hűen és tántoríthatatlan bizngónygyekezett szolgálni a magyar közönség érdekeit ugy politikai mint társadalmi uton, előfizetni szíveskedjék. Mint olvasóinknak alkalmuk volt meggyőződni, mindég hű képét igyekeztünk adni az eseményeknek, melyeket nyilvános vagy titkolt mellék érdekekből soha sem ferditettünk el, hanem az igazsághoz hűen tártuk fel azoknak minden egyes mozzanatát, s bírálatainkban is mindenkor a komoly higgadt hang volt fegyverünk. — Lapunk vezérékkeit, tárczáit jeles tollú íróktól van alkalmuk közölni, s tárcza rovatum szerénytelenség nélkül mondhatjuk egész sorozatát képezik az érdekes olvasmányoknak. A legújabb híreket gyorsan és kimerítően közöljük s semmi áldozatot sem kímélünk, hogy olvasóinkat táviratok útján értesíthessük mindenkor a legújabb napi eseményekről.

Lapunk előfizetési ára következő:

Egész évre	10 frt — kr.
Fel évre	5 frt — kr.
Negyed évre	2 frt 50 kr.
Egy órá	1 frt.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban (rózsater 6. sz. a. Kardos-féle ház), — továbbá Telegdy K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedéseiben; a vidéken postautalvánnyal minden postahivatalnál.

A „DEBRECZENI ELLENOR”-kiadóhivatala.

— A „Debreczen” újdonszászi tegnap rosz néven vette tölünk, hogy mi a megérkezett színtársulatunk tagjairól szólván, csak a nőkező emlékeztünk meg, mint szépekről és a férfiakról nem, s hogy nekünk csak a nők és nem a férfiak látszanak tetszeni. Hát biz egy van az; mi megjegyzései daczára is megmaradunk rosz szokásunk mellett, s a nőkert lelkesedünk, a férfiakat pedig nekik engedjük át. — Honnyo so itqui maly pense.

— Meghívás. A debreczeni nőegylet alapítójának és volt elnökének, gr. Bethlen Mikó Róza ő méltóságának olajfestményű arczképe, — melyet az egylet választmánya volt elnöke emléke megörökítéséül — az árvaláz részére készítettet, f. év október 1-ő napján, azaz vasárnap délután 3 órakor, a városháza nagyteremében fog leleplezteni, melyre a város nagyerdemű közönségét tisztelettel meghívja — a z e g y l e t v á l a s z t m á n y a.

— Jogász önképző-egyesület. Tegnap d. u. tartá a „Jogász önképző-egyesület” alakuló közgyűlést, Liszka Nándor felügyelő tanár jelenlétében. A derék tanár szép szavakkal rajzolta az egyesület nemes célját s virágzást kívánt az egyletnek. Aztán a tiszviselők választattak meg. Elnökké választott: Némethy Károly 3. jh.; főjegyzővé: Benódek János; aljegyzővé: Kiss József; pénztárnokká: Nánási Endre. Választmányi tagok: Magos György, Czövek Lajos, Szűcs Bálint. Elnök Némethy Károly hosszabb beszédben buzdította a tagokat kitartó munkára, s bejelenté, hogy a legközelebbi közgyűlésen vasárnap, néhai Kallós Lajos jogtanár s az egyesületnek lelkes jóakarója felett emlékezésed fog tartani, a mit a közgyűlés általános helyesléssel vett tudomásul. Végre a felügyelő tanár ur indítványára elhatározott, hogy ez évben az egyesület tagjai jogi vitaközások és értekezéseken kívül szónoki rekemtyvek előadásában is gyakorolandják magokat, a mivel egy üdvös reform lépett életbe, illetőleg a mivel az egylet új munkálkodási csatornát nyitott az önképzésre. Adjon az ég szép jövőt a nemes célu ifju egyesületnek!

— A sátoros ünnep ma kezdődik az izraelitáknál. A sátrakban a buzgóbbak 8 napot át tartózkodni fognak. Az izraeliták tudvalevőleg ez ünnepet a pusztában való bolyongás emlékére őrlik.

— A debreczeni országos vásár október hó 2-án veszi kezdetét. A vásárok így vannak felosztva: Október 2. hétfőn, 3. kedden, 4-én szerdán bór, gyapju, méz stb., továbbá toll, iparczikkek, gabonaneműek és mindenféle terményvásár. 5-6. csütörtök, péntek juhvásár. 7-8. szombat, vasárnap sertésvásár. 9-10. hétfőn, kedden nagy baromvásár. Jegyzet: Megengedtetik, hogy ha bár a bór, gyapju,

méz, dió stb. továbbá toll, iparczikkek, gabonaneműek és egyéb terményekre nézve az elővásári hétnek, hétfő, kedd és szerda napjai vannak vásári napok kijelölve, az említett cikkek és termények a vásár egész folyama alatt mindenki által szabadon árúthatatnak.

— A helybeli katona-zenekar vonós hangszerrel szombaton este a „Hungaria” éttermében fog zeneestélyt rendezni. — Hogy sok hallgatója lesz, azt gondolni lehet.

— Színházi játékrönd. Színházunkban vasárnap Vidor Pál népszínműve „A veres s apka”, hétfőn „Mátyás király” lesz” vigjáték, kedden a „A furcsa háború” operette, szerdán pedig „A fősvény” vigjáték Molieretől kerülnek színpa.

— Elvesztett egy velencei fekete email brosch tú, mozaik kamea rózsákkal. A ki megtalálta és a szerkesztőségnek átadja, ugyanott 10 forint jutalomban részesül.

— Rudolf trónörökös előléptetése. Rudolf trónörököshez Bécsből távirat érkezett Görénybhe, mely tudatja, hogy ő fensége a novemberi előléptetés alkalmával a Prágában állomásozó IX-ik hadosztály parancsnokává fog kineveztetni. Az örvendetes hír épen az udvari ebéd idejében érkezett, s a társaságot a legjobb hangulatba hozta. Lipót és Koburg herczegek, valamint a többi vendégek mindjárt siettek is a trónörökösnek szerencsekívánataikat tolmácsolni.

— Edison házassága. A hirneves amerikai felfedező is felvette Hymen lánczait. Titkára, Griffin, eként beszélt el házassággötését az Illustrated Newyork Times munkatársának: Egy jó barátja vette rá Edisont; okvetlenül szüksége van feleségre, így szólt, a ki élén álljon nagy háztartásának Edison, tudvalevőleg a legbátortalanabb emberek egyike társaságában, nem is gondol eddig ilyesmire. Tetszett neki a dolog, azonban csaknem félénken kérdé barátját, hogy hát kit vegyon el. — „Sok csinos lány van az őn gyarában. I a nem is nagyon müveltek, de becsületesek s ez a fődolog. Válaszszon közülök.” Edison örömmel ráállott, bement a munkás helyiségekbe, körülnézett, választott s nyomban el is állott a házassági ajánlattal. Egészen megávarodott a leány s gondolkozási időt kért. Egy hetet adott neki Edison, a határidő letelével elfogadta ajánlatát a leány s késedelem nélkül össze is keltek. Új-Engliában s Canadában készült töltöni a mézes heteket az új pár. Amint ki akartak hajtadni az indóházhoz, átmentek a laboratoriumon. Edison kéri feleségét, várja be az indóháznál, mert egy kis dolga van a laboratoriumban, de a kellő időre meg fog érkezni. Elment azonban több vonat is, de Edison nem érkezett meg. Ismerte férjének szokásait a fiatal asszony, haza hajtattok s ott várta be Edisont. Teljes negyvennyolcz óráig hiába várakozott. Belemerülve valamely új eszmébe, megfeledkezett feleségéről, meg a nászútról s a mézes hetekről.

— Tápéi gyilkosság. Tápérol írják: hogy e hó 25-én éjtel 12 és 1 óra közt, Bodó József csösz ismeretlen tettesek agyonverték. A szerencsétlen ember koponyája a fölismérhetlenségig szét volt zuzva s mint kiderült, e véres tettre a saját fegyverét használták. A fegyver-agy el volt lepve aludt vérrel, szétrongcsolt agyvelővel. A gyilkosság csakis hoszu müve lehet, mert Bodót mint erélyes és szigorú csösz ismerték, a ki sok szólótólvajt ért tetten s e mint sok elcsége támadt. Rablási szándék nem foroghat fenn, mert a gyilkosok töle semmit sem vittek el. A tápéi előjáróság a vizsgálatot erélyesen megindította, de eddig minden eredmény nélkül.

— Petőffinek az antisemitizmusról valott nézetét ismertette a napokban Gyulai Pál egyetemi előadásán. Melyek voltak e nézetek, legjobban feltüntetni a költőnek következő levelező. Pest, márczius 20. 1848. Az egyetértés, mely eddig kivétel nélkül uralkodott a fővárosban, komlani kezd. Német polgárok bevádoltak bennünket, a nemzet és utókor előtt, hogy azt ti bontottátok föl! E kétő itjlen fölöttek. Ók nyilatkoztak először, hogy a nemzetörségbe magok közé zsidót nem vesznek és így dobtak ők először sarat márczius 15-ikének szét zászlájára!... avagy nem áll e azon e jelszó s nem kiáltottátok-e velünk: Szabadság, egyenlőség, testvériség? Igen, ti velünk kiáltottátok ezt. De — most már látjuk — nem igazságszeretéből, hanem felelemből!... Megszüntetek már felü? Ne szüntetetek meg, mert eljött és még nem múlt el a jutalmazásnak és büntetésnek ideje! Várhatok-e igazságot a magatok részére, ha nem vagytok igazságosak mások iránt? — S miért üldözitek ti a zsidókat, — hogy meritek üldözni itt minálunk? — Hullott egy csepp véretek e földre, midőn a hazát szeretitek, vagy midőn oltalmaztat? Nem, ti jöttment emberek vagytok, alig van köztetek olyan, a ki be tudná bizonyítani csak azt is, hogy első nagypaja itt holt meg, annál kevésbé, hogy itt született. Olyanok voltok, mint az I. midőn bejöttetek, most olyanok vagytok, mint az O. . . legyen bennetek annyi becsületérzés, hogy ha már nem szerititek is e nemzetet, melynek földén meghittatok, legalább ne piszkoljátok azt be! De legszomorubb az, hogy nincs olyan gyalázatos ügy, melynek pártfogói, apostolai ne támadnának. Ezen egybekiáltólag igazságtalan zsidó-üldözésnek apostola lett néhány zugprókator, — ki most szét-tire prédikálnak, a zsidók ellen s a ki az — igazság mellett szót emel, arra a megvetendő hamis proféták elég szemtelenek azt kiabálni hogy a zsidók által meg van vesztegetve. A nyomorultak nem tudják, vagy nem akarják hinni, hogy ő nálunk becsületesebb emberek is vannak, a kik nem zsenyes önrédek rab-szolgái, hanem a tiszta igazságnak és humanizmusnak barátai.

— **Esély-fel** a volt kedveltenccze, ma les népszin. Az esküvő mint tanuk nác és N. ronsét kíván frigyre. — **Gy** mai számú hivatalhoz ki évek hos legképzettebb bizonyára ez latokat fog

— **A** mai számu olvasóink

— **Cor** czei könyv muzeum kö e hó elején herczegi könyvtárba codexek ige terölt valók, és Beatrix a forma. — jaikkal egy Azután hozz tártalmaz, mely umunk köny kezdett a van levő Cor átengedése Csoutosinak intézni ez t neburbgta ut

— **Kiv** teken akaszt tal agrarius Walsh Patrie tig tagadta vádoló tanuk tal a gyilkos volt s a bűn minden rend

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

— **Lap** lalja a triesz zését t. olvas kr és meg költségekre

4832. sz.

Építési árlejtési hirdetmény.

A kisvárdai m. kir. dohánybeváltó hivatali telepen egy új 857-7 méter hosszú, 11-3 méter magas tölgyfa oszlopokon felállítandó és az ottani munkáigyleti lak bekerítéséhez egy 22-8 méter hosszú deszkakerítés még ez évben felépítendő.

A költségvetésileg megállapított költségek következők:

A beváltótelep deszkakerítésének összege 1777 frt 79 kr.
A munkáigyleti lak udvarának kerítési összege 37 frt 44 kr.

Egész összeg: 1815 frt 23 kr.

Az építés biztosítása czéljából a debreczeni m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnek a nagytek. m. kir. dohányjövődéki központi igazgatóság f. évi sept. hó 22. 8009 IV. sz. a. kelt rendelete folytán f. évi okt. hó 5-én veesenytárgyalás fog tartatni, melyhez az előirt kellékekkel ellátott írásbeli ajánlatok az említett nap déli 12 óráig elfogadtnak.

Az ajánlati határozmányok, szerződési feltételek, az előmérieti költségvetés, a tervek s ténrajz a megállapított hivatalos órákban az említett m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnek megtekinthetők.

Debreczen, 1882. sept. 25.

A m. kir. dohánybeváltó felügyelőség.

TISZTELT KÖZÖNSÉG!

Bátorkodom tisztelettel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy itteni

férfi szabó-üzletemben

a már megérkezett **őszi és téli** szövetek megtekintés és megrendelés végett szolgálatára állanak.

Kész férfi ruha-raktáram

saját szabású és gyártású őszi és téli öltözékekkel már fel van szerelve, hol is az **alku nélküli** áruk **kézpénz** fizetés mellett jutányosan számíttanak.

A tapasztalt pártfogást ezutánra is kérve, vagyok a n. é. közönségnek

alázatos szolgálója

Szedlák József,

férfi szabó.

„ARANY BIKA” szálloda

Debreczenben.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy a főpacz terén egészen **ujjonnan épült** és a legnagyobb **kényelemmel berendezett** 40 szobával bíró szállodám a t. közönségnek rendelkezésére bocsátatik.

A szobák különböző árban, 1 forinttól fölfelé adatnak, a már általánosán ösmert pontos és előzékeny kiszolgáltatás mellett. — Az „ARANY BIKA” szálloda **kitűnő konyhával** rendelkezik, továbbá bir **diszesen berendezett**

ÉTTEREMMEL, KÁVÉHAZZAL

ÉS

SÖRCSARNOKKAL stb.

Minden érkező és távozó vonathoz a szálloda saját társas kocsiközlekedéssel bir.

Különösen megjegyeztetik, hogy a szálloda borpinczéje valódi **minőségű tisztán kezelt magyar borokkal** van ellátva, melynek nemcsak bel-, de külföldön is kitűnőségüknél fogva elismerésre tettek szert.

Vendégek, kik hosszabb ideig tartózkodnak az „ARANY BIKÁ”-ban **mérsékelt árszámításban** részesülnek.

Kérvén a n. é. közönség becses pártfogását;

Tisztelettel

Fehér Hermann,

az „Arany bika” szálloda bérlője

DEBRECZENBEN.

Electro Homoöpathia.

A hirneves tankönyv, mely az Electro Homoöpathia rendszerét hűen ismerteti és a gyógyíthatlan betegségek biztos gyógykezelésére bő adatokat tartalmaz, a **Berard** lelkész által átdolgozott bik francia kiadás szerint legújabb magyar nyelven is megjelent és minden könyvkereskedésben kapható. **Ára 2 frt.**

Budapesti főraktára az Electro homoöpathiai gyógyszereknek Dr. D. Wagner gyógytárában a „Nádorhoz.”

Rendelő orvos: Dr. Feichtmann A. Csorvás, Békés-megye.

Az osztrák vörös-kereszt társaság kisorsolási kölcsöne.

ALÁÍRÁSI FELHÍVÁS

az osztr. vörös-kereszt-társaság kisorsolási kölcsönének

25000 darab 10 frtos névértékű sorsjegyre,

melyek o. é. 12 frt 50 krral jegyeztetnek darabonként.

A cs. kir. szab. osztrák „Länderbank” nyilvános aláírásra bocsájt ezennel az osztrák vörös-kereszt-társaságtól megvásárolt sorsjegyekből 250000 darabot és pedig a következő feltételek mellett.

1. Az aláírási ár 12 frt 50 kr darabonként melyből 4 frt az aláírásnál azonnal kézpénzben lefizetendő. A fennmaradó 8 frt 50 kr az elosztás kihirdetése után 2 nappal fizetendő le. Az ezen nap után eszközözendő befizetéseket tartoznak az aláírók 6%-os kamattal kiegészíteni, mindenesetre azonban legkésőbb 1882 október 31-ig eszközölni.

2. Az aláírás

1882. szeptember hó 30-án

kezdődik, és pedig a rendes hivatalos órák alatt

Bécsben: a cs. kir. szabad. „Länderbanknál.”

Budapesten: a magyar országos bank részvény-társulatnál.

Prágában: a „Cseh Unió banknál.”

Brünnben: a morvaországi leszámítoló-bank váltóüzletében.

Grázban: az orsz. leszámítoló bank váltó-üzletében.

Linzbén: a felső-ausztriai és salzburgi banknál.

Lembergben: a cs. kir. szab. gácsországi földhitel részvény banknál.

Czernovitzben: a bukovinai földhitel-intézetnél.

Ezenkívül eszközölhetők ez aláírók közvetítése Bécsnek legtöbb váltó-üzletében és a magyar monarchia mindazon jelentékenyebb városaiban, a hol az osztrák vörös-kereszt-társaságnak országos- vagy nősegély-egyletei léteznek.

3. Az esetre, ha e sorsjegyek tulajgyeztetnek, megfelelő reductio fog eszközölni az aláírott sorsjegyekre nézve és fenntartja magának a cs. kir. szab. osztrák „Länderbank” az elosztás módosításának joggyakorlását.

4. A tulajgyezés alkalmával feleslegessé vált azon 4 frtok, melyek az aláírás megkezdésekor lettek befizetve, a tényleg nyújtható sorsjegyek fizetésére fognak fordíttatni. A még ezenkívül is fennmaradó hátralék, az 1-50 pontban megállapított határidőben mulbatlan befizetendő. Esetleges többletek azonnal kézpénzben visszafizetendők.

5. Az aláírási bejelentések, az aláírási helyeken díjmentesen nyújtandó nyomtatványokra jegyzendők fel. Ezen aláírási bejelentés és 4 frt darabonkénti felpénz lefizetése ellenében minden aláíró egy az illető aláírási-közeg által törvényesen kiállított, aláírási nyugtatványt kap, melynek ellenében az eredeti sorsjegyek — a szükséges hirtetés után — az aláírónak kézbesíttetni fognak.

BÉCS, 1882. szept. 20-án.

Cs. kir. szab. osztrák „LÄNDERBANK.”